

Λήδα Παπακωνσταντίνου,

Νίκος Κουρούσιης, Λίζη Καλλιγά

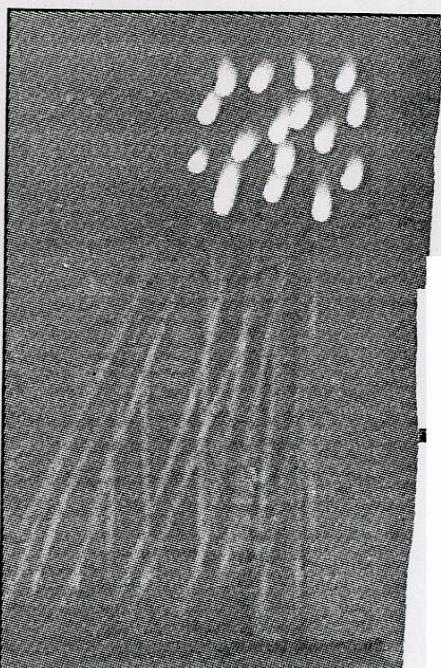
Σρεις καλλιτέχνες, τρεις διαδρομές» τίτλοφορείται η έκθεση που εγκαινιάστηκε στις 2 Φεβρουαρίου στο Σπίτι της Κύπρου, στην οδό Ηρακλείτου, στο Κολωνάκι. Στην έκθεση παρουσιάζεται η δουλειά του Κύπριου καλλιτέχνη Νίκου Κουρούση και των Ελλαδικών καλλιτεχνών Λήδας Παπακωνσταντίνου και Λίζης Καλλιγά.

Η έκθεση ξεκίνησε την πορεία της τον περασμένο Μάιο από το Κέντρο Τέχνης Δίασπρο, στη Λευκωσία και, όπως μαθαίνουμε, θα ταξιδέψει μετά την Αθήνα για Θεσσαλονίκη, όπου θα παρουσιαστεί στο Γαλλικό Πολιτιστικό Κέντρο.

«Διάλογος»

Τη δουλειά αυτή παρουσιάζουμε σήμερα μέσα από τον κατάλογο που εκδόθηκε με αφορμή την παρουσιάση των έργων των τριών καλλιτέχνων στο Σπίτι της Κύπρου, η οποία και θα διαρκέσει μέχρι τις 21 Φεβρουαρίου.

Ο γλύπτης Νίκος Κουρούσιης παρουσιάζει το έργο «Διάλογος», από τη σειρά «Υλη-Χρόνος». Η κριτικός τέχνης Δάφνη Νικήτα αναφέρει σε κείμενό της για δουλειά: «Το παλιμψηστό των στρωμάτων του χρόνου διερευνά και ο Νίκος Κουρούσιης, με την πρότασή του «Διάλογοι», από τη σειρά «Υλη-χρόνος». Το έργο διαμορφώνεται μέσα από την αντίθεση των υλικών και των μέσων έκφρασης. Της φωτιάς και της τηλεοπτικής εικόνας. Η φωτιά δίνει το αληθινό, δυναμικό στοιχείο στο έργο, προκαλώντας με τη ζέστη, τη λάμψη και την ενέργειά της τις αντιδράσεις του θεατή. Το αείζωο πυρ - δεμένο με τη δημιουργία, τη γνώση, την ευημερία και την καταστροφή - καθορίζει ένα

«Ιερά οδός»

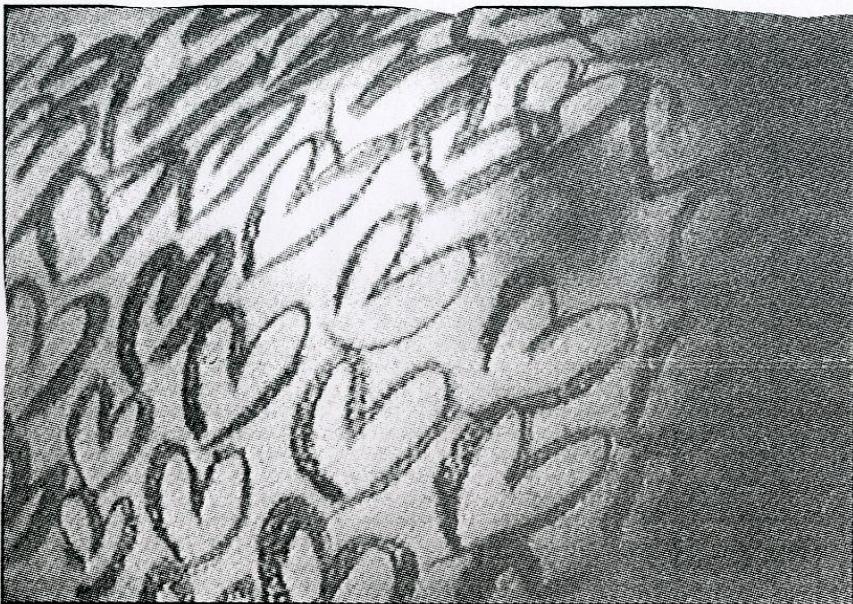
«Ιερά οδός, διαδρομή από την Αθήνα στην Ελευσίνα» τίτλοφορεί τη δουλειά της Λίζη Καλλιγά. «Η Ιερά Οδός ξεκινάει από εκεί που ήταν άλλοτε η αρχαιά πόλη των Αθηνών και το νεκροταφείο της, ο Κεραμικός. Έχω από τον περίβολο του αρχαιολογικού χώρου, στη συμβολή με την οδό Πειραιώς αρχίζει ο σύγχρονος δρόμος, ο οποίος στο μεγαλύτερο τμήμα του ταυτίζεται με τον αρχαίο και οδηγεί στην Ελευσίνα μετά από 22 περίπου χιλιόμετρα. Η δουλειά μου έχει να κάνει με τη διαδρομή αυτή και έχει γίνει με τρεις διαφορετικούς τρόπους, σε διαφορετικές χρονικές στιγμές», λέει η Καλλιγά και συνεχίζει:

Η πορεία μου πάνω στην Ιερά Οδό: «Στις 19 Σεπτεμβρίου του 1994 και ώρα 13.00 ξεκινάω να διατρέχω με τα πόδια την ίδια πορεία που έκαναν κάθε χρόνο επί 2000 χρόνια (1500 π.Χ.-500 μ.Χ.) οι αρχαίοι. Πολλές χιλιάδες άνθρωποι, όχι μόνο Έλληνες, αλλά όσοι μιλούσαν την ελληνική γλώσσα, έκαναν πομπή για να μεταφέρουν τα "Ιερά" των Ελευσινών, στον ιερό χώρο της λατρείας της Δήμητρας και της Περσεφόνης... Βρίσκομαι, λοιπόν, στην αρχή της Ιεράς Οδού εξοπλισμένη... με μια φωτογραφική μηχανή τσέπης».

Η διαδρομή μου με το λεωφορείο της γραμμής: «Μετά από ένα χρόνο ξανακάνω την ίδια διαδρομή, την ίδια ημερομηνία, δηλαδή στις 19 Σεπτεμβρίου 1995, αλλά αυτή τη φορά με το αστικό λεωφορείο. Ξεκινώντας στις 14.35 και χρησιμοποιώ μια μικρή βιντεοκάμερα για να κάνω την καταγραφή του δρόμου».

Η πορεία μέσα από βιβλία, εφημερίδες και εικόνες: Η μορφή είναι ένα πρόγραμμα σε υπολογιστή, με τον οποίο επικοινωνεί ο θεατής. Πάνω στον οδηγό-χάρτη της περιοχής μπορεί να ξανακάνει τη δική του διαδρομή, μέσα από φωτογραφίες, πληροφορίες για τοποθεσίες, αποκόμματα εφημερίδων, ταξιδιωτικές περιγραφές και αρχαία κείμενα».

Επιμέλεια: Μαρία Αγγελίδου

«Η τοστιέρα του Genet» από τη δουλειά της Λήδας Παπακωνσταντίνου.

δικό του ιστορικό χρόνο, αλλά και τον ατομικό χρόνο του καλλιτέχνη, μέσα από παλαιότερες και νεώτερες του μνήμες. Μαζί με άλλα σημειολογικά στοιχεία της βιογραφίας του, όπως το νερό, την άμμο και το ελαιόλαδο, μετατρέπεται σε υλικό καλλιτεχνικής δημιουργίας.

«Σε καλλιτεχνική ύλη μετατρέπεται και η τηλεόραση, που με την πλασματική της πραγματικότητα, βοηθά στην αισθητική αναγέννηση της διαλεκτικής του αληθινού και

της φευδαίσθησης του αληθινού, που δίνει το στίγμα του τέλους του 20ού αιώνα».

«Η Τοστιέρα του Genet»

Η Λήδα Παπακωνσταντίνου παρουσιάζει τη «Τοστιέρα του Genet» (αφιέρωμα στον Jean Genet). Ο χώρος: Δωμάτιο μεσαίου μεγέθους. Στο πάτωμα μεγάλος κύκλος από αλεύρι λευκό. Πάνω στον κύκλο ένα κρεβάτι. Το κρεβάτι: Παλιό νοσοκομείο, δίχως στρώμα. Η κάτω επιφάνεια του σομιέ είναι γεμάτη με χριστουγεννιάτικα λαμπάκια. Η επάνω επιφάνεια καλύπτεται με λεπτές φέτες άσπρο ψωμί. Το κρεβάτι περιβάλλεται από κουρτίνα. Οι ανεμιστήρες: Δύο μικροί ανεμιστήρες αναρτημένοι στους τοίχους σε ύψος περίπου ανθρώπινο. Οι καρέκλες: Δύο παλιές κοινές καρέκλες μεταλλικές τοποθετημένες εκατέρωθεν του κρεβατιού. Το βίντεο: Δύο τηλεο-

ράσεις, μια πάνω σε κάθε καρέκλα, λειτουργούν συγχρόνως. Κάτω από τις καρέκλες τα βίντεο. Στην Α τηλεόραση βλέπουμε τη βουβή μαυρόασπρον ταινία του Genet «Τραγούδι Αγάπης». Η οθόνη είναι καλυμμένη με διαφανή λευκή κουρτίνα. Στη Β τηλεόραση βλέπουμε τη βουβή μαυρόασπρον ταινία του Genet's Toaster-Hommage το Genet» που δημιούργησε η καλλιτέχνης το 1997. Ο ήχος: Ελάχιστος σταθερός ήχος από τους ανεμιστήρες. Soundtrack από το video-performance «Genet's Toaster» Tango Αργεντίνικα, ηχογραφήσεις 1900-1917.

Είναι η δεύτερη φορά που η καλλιτέχνης αφιερώνει έργο της στον J. Genet. «Έκφραση ευγνωμοσύνης στο μεγάλο καλλιτέχνη, που με βοηθάει να αισθάνομαι και να ζω με αξιοπρέπεια», λέει η ίδια.

